

6. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana w tym państwie członkowskim odnośnie tych odsetek za podatnika objętego ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE z związku z art. 48 WE (bądź też art. 56 WE), razem lub każdy z osobna, wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym,
- a) to inne państwo członkowskie nakłada na spółkę wypłacającą odsetki obowiązek potrącenia podatku od odsetek u źródła oraz odpowiedzialność wobec organów publicznych za niepobrany u źródła podatek, jeśli nie ma takiego obowiązku potrącenia podatku u źródła w przypadku, gdy spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem w tym innym państwie członkowskim?
- b) spółka dominująca w tym innym państwie członkowskim nie ma obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych przez dwa pierwsze lata podatkowe, lecz może zacząć płacić ten podatek dopiero znacznie później niż data wymagalności podatku potrącanego u źródła?

Trybunał jest proszony o udzielenie odpowiedzi na pytanie 6 łącznie z odpowiedzią na pytanie 5.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich Dz.U. 2003, L 157, s. 49

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 5 kwietnia 2016 r. – Romano Pisciotti/Republika Federalna Niemiec**

(Sprawa C-191/16)

(2016/C 270/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Romano Pisciotti

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy system ekstradycji między państwem członkowskiego a państwem trzecim stanowi materię, która niezależnie od konkretnego przypadku, nigdy nie wchodzi w zakres stosowania traktatów, w ten sposób że nie podlega uwzględnieniu wynikający z prawa europejskiego zakaz dyskryminacji ustanowiony w art. 18 ust. 1 TFUE przy (wiernym z brzmieniem) stosowaniu normy konstytucyjnej (w niniejszym wypadku art. 16 ust. 2 zd. 1 [Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, Ustawa Zasadnicza dla Republiki Federalnej Niemiec, zwana dalej „GG”]), który jedynie zabrania ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich?
- b) W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej: Czy na pytanie pierwsze należy udzielić innej odpowiedzi w wypadku, gdy system ekstradycji między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej jest objęty postanowieniami konwencji o ekstradycji zawartej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki?

- 2) W zakresie, w jakim na samym wstępie nie jest wykluczone otwarcie zakresu stosowania traktatów względem systemu ekstradycyjnego państw członkowskich i Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Czy art. 18 ust. 1 TFUE i wydane w tym względzie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie dopuszcza się w nieuzasadniony sposób naruszenia zakazu dyskryminacji z art. 18 ust. 1 TFUE w wypadku, gdy na podstawie normy konstytucyjnej (tutaj: art. 16 ust. 2 zd. 1 GG) przy wniosku o ekstradycję pochodzącego z państw trzecich odmiennie traktuje swoich obywateli oraz obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej w ten sposób, że dokonuje ekstradycji wyłącznie względem tych ostatnich?

- 3) W wypadku, gdy w ww. przypadkach należy potwierdzić wystąpienie naruszenia ogólnego zakazu dyskryminacji z art. 18 ust. 1 TFUE:

Czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że w takiej sytuacji, jaka występuje w niniejszej sprawie, w której wydana przez właściwy organ zgoda na ekstradycję musi zostać poprzedzona kontrolą zgodności z prawem dokonaną w ramach postępowania sądowego, którego wynik wiąże organy państwa jednak tylko wówczas, gdy zostanie stwierdzona niedopuszczalność takiej decyzji, kwalifikowane naruszenie może zachodzić w przypadku zwykłego naruszenia zakazu dyskryminacji z art. 18 ust. 1 TFUE albo czy konieczne jest oczywiste naruszenie?

- 4) W wypadku, gdy nie jest konieczne oczywiste naruszenie:

Czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej trzeba interpretować w ten sposób, że należy zaprzeczyć wystąpieniu dostatecznie kwalifikowanego naruszenia w takim wypadku jak w niniejszej sprawie już z tego względu, gdy w braku orzecznictwa Trybunału odnośnie do konkretnego przypadku (w niniejszej sprawie: przedmiotowe stosowanie ogólnego zakazu dyskryminacji z art. 18 ust. 1 TFUE w obszarze systemu ekstradycji między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki), krajowy organ wykonawczy w celu uzasadnienia swojego rozstrzygnięcia może powołać się na stwierdzoną zgodność z rozstrzygnięciami sądów krajowych wydanymi uprzednio w tej samej sprawie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di
Torino (Włochy) w dniu 12 maja 2016 r. – VCAST Limited/R.T.I. SpA**

(Sprawa C-265/16)

(2016/C 270/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Torino

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VCAST Limited

Strona pozwana: R.T.I. SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodne z prawem [Unii] – w szczególności z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ (a także z dyrektywą 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego⁽²⁾ i z traktatem założycielskim) – jest uregulowanie krajowe, które zakazuje przedsiębiorcy dostarczania osobom prywatnym usługi zdalnej rejestracji wideo kopii na użytek prywatny utworów chronionych prawem autorskim przy użyciu tak zwanej chmury obliczeniowej (*cloud computing*), wraz z aktywnym udziałem z jego strony przy rejestracji, w braku zgody podmiotu prawa autorskiego?